

Milliárdosok lázadása

2016 december 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ahogy egyre több hír lát napvilágot Donald Trump készül? kormányáról.
, úgy válik világossá, hogy a Trump-adminisztráció két csoportból áll majd: tele lesz klasszikus bürokratákkal, hivatásos politikusokkal, azaz olyanokkal, akik tudják, hogyan kell irányítani egy szuperhatalmat, és tele lesz milliárdosokkal, olyanokkal, akik…
És ez az igazán érdekes. Mit is várhat a milliárdos a milliárdosoktól?

Oligarchák kormánya

Miel?tt merész felvetéseimet megfogalmaznám, lássuk a találgatásokat! A pénzügyminiszteri tárcára két esélyes jelölt neve merült föl. Egyikük sem szürke kardigános pénzügyi szakember. Az egyik jelölt Tump kampányának pénzügyi vezet?je, Steve Mnuchin tizenhét éven át dolgozott a Goldman Sachsnál, jelenleg pedig a Dune Capital Management beruházási vállalat elnöke. De a posztra egy volt bankár, Amerika egyik legnagyobb bankja, a JPMorgan Chase vezérigazgatója, Jamie Dimon is szívesen pályázna. A belügyminiszteri tárcát –úgy hírlik – a Lucas Oil hatalmas energetikai vállalat társalapítójának, Forrest Lucasnak szánja Trump. A kereskedelmi miniszteri tisztség betöltésének esetében mindenki egyetért abban, hogy az új elnök az üzleti világból nevez majd ki valakit. Az egyik jelölt Trump gazdasági tanácsosa, a milliárdos beruházó, Wilbur Ross. Ugyancsak milliárdos az energiaügyi tárcavezet? tisztségére a legnagyobb eséllyel pályázó Harold Hamm, aki egyébként Donald Trump barátjának is mondhatja magát.

T?kék és t?kések

Mi, itt Közép-Európában nem nagyon kedveljük a milliárdosokat. Nálunk ugyanis évszázados alapelv, rutin és tapasztalat, hogy, akinek van, az jobbára t?lünk lopta. Amerikában azonban másképp áll a helyzet. Ott a milliárdos az „amerikai álom” beteljesít?je. A többség annyira mélyen hisz a kapitalizmusban, hogy fel sem merül bennük a kétely: mégiscsak valahogy az ? rovásukra gazdagodtak meg a gazdagok.

Illetve felmerül. Csak nem annyira sommás ítéletként, mint mifelénk, hanem jóval árnyaltabb kép formájában. Mi, magyarok persze ebb?l a sokszín? panorámából keveset látunk, de az Egyesült Államokban számtalan tanulmány, kutatás – meg persze hétköznapi tapasztalat – tesz különbséget a t?ke és a t?kés között.

?k úgy látják, hogy míg a t?ke – úgy általában is, de különösen a globális, multinacionális t?ke – leginkább egy rettenetes alienre, az apokalipszis tetsz?legesen kiválasztott lovasára, esetleg valamiféle életenergia után kajtató zombira hasonlít, addig maga a t?kés els?sorban sikeres önmegvalósító, példás polgár, kiváló ember.

A különbségtétel mögött pedig az a meggy?z?dés áll, hogy míg a t?két kizárólag a profit irányítja, addig a t?kést sokszor emberi célok, vágyak, indulatok vezérlik.

Tulajdon és felel?sség

A modern nagyt?kének a szó szoros értelmében nincs is tulajdonosa. Befektetési alapok kezében van, nyugdíjbiztosítók, alapkezel?k, és más hasonló turpisságok a végs? tulajdonosok, részvényeikhez nem f?z?dik tulajdonosi tudat, papírjaik gyorsan cserélnek gazdát a t?zsdén, s így irányításuk olyan menedzsment kezében van, amelyiknek egyetlen felel?ssége az, hogy a vállalat papírjai minél jobban forogjanak a piacon. Hogy azoknak a döntéseknek, amiket ennek érdekében hoznak, milyen következményei vannak, az nem rájuk tartozik. Nem azért fizetik ?ket, hogy emberi, közösségi, nemzeti szempontokat mérlegeljenek.

A t?kés másképp m?ködik. Akkor is, ha cége formálisan részvénytársaság, s ? csak többségi tulajdonos, mégiscsak tulajdonos. Szívét, lelkét, mint apportot vitte a vállalatba. A t?kés nem pusztán pénzt akar, nem pusztán profitot hajszol, de els?sorban társadalmi megbecsülést keres. S pénze ennek mér?eszköze. Így aztán ? – ha nem is minden esetben, de mégis – visel felel?sséget vállalatáért. Egyszer?en nem teheti meg, hogy a profit érdekében figyelmen kívül hagyja a közösség elvárásait, a helyi vagy nemzeti szempontokat, vagy úgy általában az emberiesség szabályait.

Bár Marx azt állította, hogy a t?kének nincs nemzetisége, azért tegyük hozzá, a t?késnek nagyon is van.

A középosztály reménye

S, ha hajlandóak vagyunk észrevenni ezt a különbséget, akkor azt is láthatjuk, hogy a Trump-kampányban hangoztatott ígéretek szoros összhangban állnak a milliárdosok készül? kormányával.

Az üzletember elnökként csökkentené a társasági adót és a legtöbbet keres?k személyi jövedelemadóját, ugyanakkor a kampányban gyakran felvetette a gazdagokra kivetend? adó ötletét is. Úgy t?nik, szeretné a milliárdos kompánia legálisan hazavinni a pénzét. És, ha hazavitte, akár adna is bel?le a köznek.

Sok helyi vállalkozót érinthet az az ígérete, amely szerint az egész országra kiterjed? infrastruktúra-fejlesztésbe kezd, ha elnök lesz.

És, ami mindezeknél is fontosabb: azt ígéri, hogy visszahozza az Egyesült Államokba a korábban a harmadik világba, illetve, hogy a PC-generáció is értse, a feltörekv? gazdaságokba kiszervezett munkahelyeket. Harmincöt százalékos különadóval sújtaná azokat az amerikai cégeket, amelyek külföldi gyárakat létesítenek. Ami azért érdekes, mert amúgy harmincöt százalék az az adóplafon, amivel a társaságok terhelhet?k. A külföldön termel?, de Amerikában bejegyzett multinacionális vállalatok tehát dupla adót, összesen hetven százalék körüli összeget fizetnének az államkasszába.

Trump és a rá szavazó fehér középosztály világosan látja: Amerikát a globális t?ke tette tönkre, s most a nemzeti t?kések próbálják meg feltámasztani.

És, ha sikerük lesz, az a globális t?ke zabolátlan szabadságának végét is jelenti majd.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló